Р Е Ш Е Н И Е
№ 41581

гр. София, 26.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 46 състав,** в публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12182** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 - 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „АС ОПТИМУС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Н., чрез адв. Н. А. от АК- [населено място], срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221023003479-091-001/14.06.2024 г., издаден от Д. В. Плевненска на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, частично отменен с решение № 1282/20.09.2024 г., издадено от директора на дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП. С ревизионния акт за данъчни периоди от м.12.2017 г. до м.03.2019 г., м.05.2021 г., от м.06.2021 г. и до м.08.2021 г. и са установени задължения по ЗДДС общо на стойност 82 188,64 лева в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит и лихви в размер на 45 333,15 лева.

В жалбата са изложени аргументи, че ревизионният акт е нищожен, евентуално неправилен и издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона. Поддържа се, че ЗВР № № 22221023003479-020-001 /12.06.2023 г. е издадена извън преклузивния срок по чл.109, ал.1 ДОПК, което е довело и до нищожност на РА. Изтъква се, че с РА се установяват задължения за ДДС и лихви за периоди, за които задължението на жалбоподателя е погасено по давност. Изложено е, че извършената с РА корекция на ползвания данъчен кредит в частта относно разпоредителните сделки с недвижими имоти, собственост на дружеството, е в нарушение на чл.45, ал.3 и чл.79, ал.1, т.3, б.“а“ ЗДДС на първо място, защото приходните органи не са взели предвид, че са налице две доставки – на недвижимия имот и на съответното му право на строеж, и на второ място, защото не отчетено, че имотите са част от стара сграда. В тази връзка жалбоподателят цитира практика на СЕС. Отразено е, че изводите на ревизиращия екип за липса на реални

доставки и за неавтентичност на издадените от доставчиците „ВУДИ“ ЕООД и „ИВАЛИ“ ЕООД фактури са в нарушение на чл. 177 ЗДДС (като посочването на ДОПК най-вероятно се дължи на техническа грешка). Твърди се, че представените в хода на ревизионното производство доказателства за облигационните отношения между страните, за осчетоводяване на процесните фактури и вписването им в дневниците за покупки и продажби, за влагането на получените стоки и услуги в икономическата дейност на получателя, сочат, че са изпълнени всички предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Изтъква се, че разликите в отразените стойности във фактурите се дължи на техническа грешка. При тези съображения се иска обжалваният ревизионен акт, № Р-22221023003479-091-001/14.06.2024 г., потвърден с решение № 1282/20.09.2024 г. на директора на Д“ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, да бъде отменен.
В съдебно заседание и в писмена защита за жалбоподателят поддържа жалбата си по съображенията изложени в нея, както и на база на събраните в съдебното производство гласни доказателства и експертно заключение.
Представителят на ответника иска да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че събраните в хода на съдебното призводство доказателства не променят установените фактически обстоятелства в хода на ревизионното производство и не могат да се противопоставят на мотивите в решението, с което ревизионният акт бил потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса.
Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установено следното:
Ревизията, в рамките на която е издаден обжалваният акт, е възложена със ЗВР № 22221023003479-020-001 /12.06.2023 г., връчена по реда на чл.32 ДОПК на 13.07.2023 г., изменена със ЗИЗВР № 22221023003479-020-002/06.10.2023 г., издадени от Д. В. Плевненска на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията, оправомощена със заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. Обхваща задължения на дружеството - жалбоподател „АС ОПТИМУС“ ЕООД за данък добавена стойност по ЗДДС за периоди от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г.
За резултатите от ревизията е издаден ревизионен доклад /РД/ № Р-22221023003479-092-001/24.04.2024 г., връчен на 07.05.2024 г. по електронен път. В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК от ревизираното лице е подадено възражение срещу РД, което е преценено от органа по приходите като неоснователно.
Ревизионното производство е приключило с РА № Р-22221023003479-091-001/14.06.2024 г., издаден от издаден от Д. В. Плевненска на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, връчен електронно на 01.07.2024 г.
В случая се оспорват установените задължения по ЗДДС в размер на 82 188,64 лева и лихви в размер на 45 333,15 лева в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди от 01.12.2017 г. до 31.12.2021 г.
С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени процесуални действия, описани в констативната част на РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.
Установените обстоятелства са подробно описани в издадения ревизионен доклад /РД/ № 22221023003479-092-001/24.04.2024 г., връчен на 07.05.2024 г., към който обжалваният ревизионен акт № Р-22221023003479-091-001/14.06.2024 г., препраща, както следва:

Ревизираното дружество „АС ОПТИМУС“ ЕООД стопанисва заведения за хранене – пекарна, сладкарница, магазин за производство на тестени и сладкарски изделия с реализация на място. Отделно от това отдава под наем недвижими имоти и извършва продажби на собствени недвижими имоти. Дейността се осъществява в обекти в [населено място] - пекарни „BAGETI“ на [улица]. [улица] [улица], бизнес сграда на [улица] ресторант „Часовник“ на [улица].
На основание чл.45 ДОПК е извършена насрещна проверка на „ВУДИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – доставчик на ревизираното дружество. Резултатите от контролните действия са отразени в съставения протокол за извършване на насрещна проверка /ПИНП/.
На ревизираното дружество са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, в отговор на които са представени писмени доказателства.
На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са отправени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения до трети лица, държавни и общински орагни, в т.ч. до „АИКО МУЛТИ КОНСЕПТ“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „БАУХАУС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ТЪРГОВСКИ ЦЕНТЪР ЗА РАБОТИЛНИЦАТА, ДОМА И ГРАДИНАТА, ЕИК[ЕИК]; „БЕЙБИ.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БУЛСТАР АУТДОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВОДОЛЕЙ 72“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ГТ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ДАР Г.Н.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; “ДЕЛИТА Т.“, ЕИК[ЕИК]; „ДОВЕРИЕ БРИКО“ АД, ЕИК[ЕИК]; „ЕВРАЗИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ЕОС-ЛД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД,ЕИК[ЕИК]; „ЕСТИЛ БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „КОМСЕД“ АД, ЕИК[ЕИК]; М.-98“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „МОРСКИ ДАР 09“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ОБЕДИНЕНА МЛЕЧНА КОМПАНИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]; „ПЛАНТИКА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „С и Д – КОМЕРСИАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „СИРИУС 2005“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „СТРОЙМАТ - МД“ ООД. ЕИК[ЕИК]; „ТЕХНОМИКС БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] „ХАУС МАРКЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]; „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Получени са отговори по отправените искания.
На 08.12.2023 г. е извършено посещение в счетоводен офис на дружеството, където са прегледани оригинални счетоводни и търговски документи. За посещението е съставен протокол № 1948588/08.12.2023 г.
С Протокол № Р-22221023003479-ППД-001/31.07.2023 г. са приобщени доказателства, събрани при предходно ревизионно производство с УИН Р- 22221022003042. в т.ч. протокол №П-22220222177772-141-001/17.01.2023 г.. съставен след извършена насрещна проверка на доставчик на ревизираното дружество „ИВАЛИ 07“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].
Извършени са проверки на данни в информационната система на НАП.
По отношение на извършените доставки и начисления ДДС са установени основания за корекция на декларираните от дружеството резултати, както следва:
1. Начислен допълнително ДДС в общ размер на 23 185,77 лв. на основание чл. 79, ал. 2 от ЗДДС:

При ревизията е констатирано, че дружеството е декларирало освободени продажби на недвижими имоти, находящи се в сграда на [улица] т.ч. ателие № 3 и гараж № 4 на цена от 215 000.00 евро; ателие № 1 на цена 200 000.00 евро и ателие №2 с цена 262 000.00 лв. Осъществените продажби са документирани с нотариални актове № 89/20.08.2021 г., № 9/29.06.2021 г. и № 134/28.05.2021 г., според които продавач е „АС ОПТИМУС“ ЕООД, а купувачи - физически лица. Във връзка с изповяданите сделки са издадени съответни фактури - №186/20.08.2021 г. по първата продажба. №136/26.10.2020 г. и №177/29.06.2021 г. по втората и №168/28.05.2021 г. по третата продажба, в които е посочена нулева ставка на ДДС.
Въз основа на събраните доказателства е констатирано, че за сградата е издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация № 680/07.07.2014 г., респ. към датите на издаване на фактурите за

продажба на процесиите имоти, същите не са нови по смисъла на §1, т. 5, б. „б“ от ДР на ЗДДС. На основание чл. 45, ал. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 45. ал. 7 от ЗДДС, ревизираното дружество е избрало доставките да бъдат освободени от облагане с ДДС.

Установено е, че във връзка с придобиването на имотите дружеството разполага с нотариален акт № 145/24.08.2011 г. и фактура № 1/24.08.2011 г. с данъчна основа - 949 324,70 лв. и начислен ДДС - 189 864.94 лв. издадена от „ПРИМ БИЛД“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Предмет на доставката по цитираната фактура са няколко имота, включително процесните, подробно описани в НА и РД. При формирането на стойността по фактурата са включени и допълнителни услуги - данъчна основа на СМР, задължения, местни данъци и нотариални такси. Според съставения НА учредителят „АС ОПТИМУС“ ЕООД по време на строителството е инициирал за своя сметка изготвянето и е получил одобрени проекти за пристройка, надстройка и полуподземно допълващо застрояване на съществуваща двуетажна сграта в триетажна сграда с офис и гараж. Промяната на инвестиционните намерения се състои в решението на учредителя да премахне изцяло съществуващата двуетажна жилищна сграта и да учреди на приемателя „ПРИМ БИЛД“ ООД право на строеж за новата жилищна сграда.

Представено е осчетоводяване на придобитите имоти в счетоводна сметка 203 „Сгради и конструкции“. Установено е. че въз основа на доклад за определяне на пазарна стойност от 01.06.2021 г., ревизираното лице е извършило преоценка на придобитите имоти и същите са заведени на стойност, значително по-висока от тази, по която са заведени първоначално, съгласно фактура № 1/24.08.2011 г.

Въз основа на направените констатации, органите по приходите са съобразили разпоредбите на чл. 79, ал. 2 и ал. 3, т. 1. б. ,“а“ от ЗДДС и са извършили следните корекции:

- стойността на придобиване преди преоценката на ателие № 3 и гараж № 4 е в размер на 88 619,65 лв. (75 700,00 лв. + 12 919,65 лв.), във връзка с което при покупката дружеството е ползвало данъчен кредит в размер на 17 723.93 лв. За дата на настъпване на обстоятелството по чл. 79, ал. 2 е счетена 2011 г., а датата на продажба е 20.08.2021 г. В тази връзка е посочено, че броят на годините от настъпване на обстоятелството по ал. 1 и 2, включително годината на настъпване на обстоятелството, до изтичане на 20 - годишния срок, считано от началото на годината на упражняване правото на данъчен кредит, е 9. По формулата, заложена в чл. 79, ал. 3, т. 1. б. „а“ е изчислен дължим данък в размер на 7 975,77 лв. При продажбата ревизираното дружество е следвало да издаде протокол за корекция, с който на основание чл. 79 от ЗДДС да начисли данък в посочения размер и да включи протокола в дневника си за продажби за данъчен период 08/2021 г. Доколкото това не е направено, с РА е извършена корекция, като за данъчен период 08/2021 г. е начислен ДДС в размер на 7 975.77 лв.;
- стойността на придобиване преди преоценка на ателие № 1 е в размер на 92 000,00 лв., във връзка с което при покупката дружеството е ползвало данъчен кредит в размер на 18 400,00 лв. За дата на настъпване на обстоятелството по чл. 79, ал. 2 е счетена 2011 г.. а датата на продажбата е 29.06.2021 г., респ. броят на годините отново е 9. По формулата, заложена в чл. 79, ал. 3, т. 1, б. „а“ е изчислен дължим данък в размер на 8 280,00 лв. Тъй като при продажбата дружеството е следвало, но не е начислило дължимия по този ред данък, не е издало протокол и не е отразило такъв в дневника си за продажби за данъчен период 06/2021 г., то това е сторено с РА;
- стойността на придобиване преди преоценка на ателие № 2 е в размер на 77 000,00 лв., във връзка с което при покупката ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 15 400,00 лв. За дата на настъпване обстоятелството по чл. 79, ал. 2 е счетена 2011 г., а датата на продажбата е 28.05.2021 г., респ. броят на годините отново е 9. По

формулата, заложена в чл. 79, ал. 3. б. „а“ е изчислен дължим данък в размер на 6 930,00 лв. Тъй като при продажбата дружеството е следвало, но не е начислило дължимия по този ред данък, не е издало протокол и не е отразило такъв в дневника си за продажби за данъчен период 05/2021 г., то това е сторено с РА.
2. Начислен допълнително ДДС в размер на 333,33 лв. на основание чл. 86 от ЗДДС:
Установено е, че „АС ОПТИМУС“ ЕООД е декларирало продажба на автомобил по фактура № 205/09.12.2021 г. с данъчна основа - 2 000,00 лв., без начислен ДДС. Основание за неначисляване на данъка не е посочено. Получател по доставката е „ЕВРОАУТОГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а предмет на същата - употребяван лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и номер на рама 1A8G7E7297Y523262. Плащането е извършено в брой.
„АС ОПТИМУС“ ЕООД не е представило фактурата за покупка на посочения актив или други документи, в т.ч. счетоводни, от които да е видно основанието за неначисляване на ДДС. В тази връзка и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за данъчен период м.12/2021 г. е начислен допълнително ДДС в размер на 333,33 лв. При определяне размера на дължимия данък е съобразена разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС.
В тази част РА е отменен с решение № 1282/20.09.2024 г. на директора на Д“ОДОП“.
По отношение на получените доставки и данъчния кредит са установени обстоятелства за извършване на корекции на декларираните данни, както следва:
1. Констатирано е, че „АС ОПТИМУС“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставка на стоки материали по 8 фактури, издадени от „ВУДИ“ ЕООД с начислен ДДС в размер на 1 358,67 лв. и по 2 фактури, издадени от „ИВАЛИ 07“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с начислен ДДС в размер на 1 776,23 лв. или общо в размер на 3 134,90 лв. Фактурите са включени в дневниците за покупки на ревизираното дружество и съответно в справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди.
Във връзка с доставките, документирани от „ВУДИ“ ЕООД, ревизираният субект е ангажирал единствено копия на процесните фактури. Въз основа на същите е констатирано, че се касае за доставки на домати, краставици, лук и други зеленчуци. При проверка на данни от информационната система на НАП е установено, че в периода от 01.12.2017 г. до 31.03.2019 г., когато регистрацията на доставчика по реда на ЗДДС е била прекратена, същият не е включил в дневниците си за продажби фактури с получател „АС О.“ ЕООД. В тази връзка и с оглед изясняване на относими факти и обстоятелства, касаещи реалността на спорните доставки и установяване законосъобразността на упражненото право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите са извършили насрещна проверка на „ВУДИ“ ЕООД.
Поради ненамиране на адрес, изготвеното ИПДПОЗЛ е било връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор не са представени никакви документи.
По доставките, фактурирани от „ИВАЛИ 07“ ЕООД ревизираният субект отново е ангажирал единствено копия на процесните фактури. Въз основа на същите е констатирано, че се касае за доставки на хранителни стоки. Установено е, че фактура №16580/28.11.2017 г. е с данъчна основа - 424,35 лв. и ДДС 84,87 лв. Същата е отразена в дневника за покупки на „АС ОПТИМУС“ ЕООД с данъчна основа 4 424,35 лв. и ДДС – 884,87 лв. Проверка на данни от информационната система на НАП е показала, че достъвчикът не е отразил в дневниците си за продажби фактури с получател „АС ОПТИМУС“ ЕООД.
При извършената при предходното ревизионно производство насрещна проверка е изготвено ИПДПОЗЛ, което е било връчено на „ИВАЛИ 07“ ЕООД по електронен път. В отговор достъвчикът е ангажирал единствено копия на издадените фактури, като от относимите към настоящите ревизирани периоди документи не е представена фактура №16581/28.11.2017 г.

Независимо, че от същия изрично са били изискани и други доказателства, такива не са били представени. От наличните документи не е било възможно да се установи произходът на стоките - предмет на доставките, тяхното съхранение, транспортиране, предаване и т.н. Проверяният субект не е представил доказателства за притежаването на ДМА, търговски обекти, транспортни средства и наети лица. Дружеството не е осигурило достъп до счетоводството си, както и информация за наличието и местонахождението на счетоводната документация.
Предвид така установените обстоятелства, свързани с липса на доказателства за произход на стоките, място на съхранение, начин на транспортиране, приемане и предаване, както и за действителната стойност на доставките, органите по приходите са приели, че не са налице доказателства за реално осъществени доставки между „АС ОПТИМУС“ ЕООД и доставчиците „ВУДИ“ ЕООД и „ИВАЛИ 07“ ЕООД. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 134.90 лв. по фактурите, издадени от цитираните доставчици.
2. По данни, декларирани от „АС ОПТИМУС“ ЕООД в подадените от него дневници за покупки в съпоставка с дневниците за продажби на голяма част от преките му доставчици е установено, че същото е ползвало данъчен кредит по фактури, издадени от последните в размер, който значително надвишава начисленият в самите фактури ДДС. Този факт е установен и при анализ на приобщени документи (копия на фактури), представени от самото ревизирано дружество при предходното производство. Независимо от това, органите по приходите са отправили искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения до 24 доставчика, в качеството им на трети лица. Конкретните доставчици и фактурите, по които са налице разминавания, ведно с установените разлики, са описани подробно в т. 3.3 в РД. Въз основа на представените от проверените контрагенти копия на фактури е констатирано, че посоченото несъответствие действително е налице.
С оглед установеното и на основание чл. 71 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 55 534,64 лв. по фактури, издадени от доставчици на ревизираното лице, в които данъкът, посочен на отделен ред, е по-малък от упражнения данъчен кредит.
Предвид извършените корекции и на основание чл.175 ДОПК вр. чл.1 ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в общ размера на 45 333,15 лв.
С решение № 1282/20.09.2024 г., издадено от директора на дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП РА № Р-22221023003479-091-001/14.06.2024 г. е отменен в частта на установените задължения за ДДС и лихви за данъчен период 12/2021 г.
По делото са изслушани заключение на основна и допълнителна съдебно-счетоводни експертизи, изготвени от вещото лице П. К., според което общият размер на допълнително установените задължения по ЗДДС (главница) за посочените в ревизионния акт данъчни периоди възлиза на 82 188,64 лв. Общият размер на начислените лихви за просрочие върху тези задължения, изчислени към 14.06.2024 г., възлиза на 45 333,15 лв.
Според вещото лице за четирите продажби на недвижими имоти, извършени през 2020 г. и 2021 г., са отчетени конкретни данъчни основи, като не е начислен ДДС по нито една от доставките. В счетоводните регистри и справките-декларации по ЗДДС на „АС ОПТИМУС“ ЕООД за съответните данъчни периоди не е формирано задължение по ЗДДС по тези доставки. При липса на начислен и отчетен дължим данък по тези продажби, не е налице счетоводна основа за начисляване на лихви за просрочие, тъй като лихвите се начисляват върху невнесен дължим данък.
По фактурите, издадени от „ВУДИ“ ЕООД по делото са приложени писмени доказателства - копия от фактури и, за по-голямата част от тях, документи за плащане в брой (касови бележки).

Данните по тези документи съвпадат изцяло с отразените в ревизионния доклад стойности относно данъчна основа, ДДС и обща стойност.
По фактурите, издадени от „ИВАЛИ 07“ ЕООД по делото са приложени фактури и документи за плащане в брой, като стойностите по приложените документи не съвпадат с данните, отразени в ревизионния доклад.
Изготвената сравнителна таблица онагледява наличието на пълно съответствие при фактурите на „ВУДИ“ ЕООД и съществени разлики при фактурите на „ИВАЛИ 07“ ЕООД между данните по ревизионния доклад и приложените първични счетоводни документи.
В допълнителното заключение е отразено, че от счетоводните данни, съдържащи се в таблицата към ревизионния акт „Размер на задълженията по видове и периоди и лихвите за просрочие, изчислени към 14.06.2024 г.“ се установява, че за данъчните периоди от 12/2017 г. до 06/2018 г. включително са определени задължения както следва: 30 461,30 лв. - главница по ЗДДС и 20 291,36 лв. - начислени лихви за просрочие, или общо 50 752,66 лв. Посочените суми представляват сбор от задълженията по ЗДДС и начислените към тях лихви за забава за съответните данъчни периоди, съгласно данните в ревизионния акт. От счетоводна гледна точка лихвите, посочени в таблицата към ревизионния акт са начислени като лихви за просрочие върху установената главница по ЗДДС за съответния данъчен период, изчислени до датата на издаване на ревизионния акт - 14.06.2024 г.
От счетоводните данни в Ревизионния акт се установява, че органът по приходите е определил допълнителни задължения по ЗДДС във връзка с продажбите на недвижими имоти за следните данъчни периоди:

- 05/2021 г. - 6 930,00 лв. главница и 2 390,95 лв. лихви
- 06/2021 г. - 8 280,00 лв. главница и 2 787,71 лв. лихви
- 08/2021 г. - 7 975,77 лв. главница и 2 547,91 лв. лихви

Общият размер на установените по тези периоди задължения възлиза на 23 185,77 лв; - главница по ЗДДС и 7 726,57 лв. - начислени лихви за просрочие, или общо 30 912,34 лв.
В ревизионния акт не е посочена отделна данъчна основа или отделно начисляване на ДДС, което изрично да се отнася до право на строеж. В представените счетоводни данни задълженията са определени като общи суми по съответните данъчни периоди.
Поради липса на приложени по делото фактури и нотариални актове по сделките с недвижими имоти, въз основа на които да се извърши документална съпоставка на отделните елементи на продажната цена, вещото лице посочва, че от счетоводна гледна точка не може да се установи дали в данъчната основа, върху която е начислен допълнителният ДДС, е включена и стойността на правото на строеж. Същевременно в ревизионния акт не е установено отделно задължение по ЗДДС върху право на строеж, нито са начислени отделни лихви върху такова самостоятелно определено задължение.
В хода на съдебното производство са приети на хартиен и магнитен носител доказателства, установяващи надлежно връчване по електронен път на актове в хода на ревизионното производство, с валиден КЕП, поради което и не се констатират нарушения на административнопроизводствените правила, обосноваващи отмяната на оспорения акт на това основание.
При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:
Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на

ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.
Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК от ръководителя на ревизията и от лицето, което я е възложило – от Д. В. Плевненска на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. РА е издаден в кръга на определените правомощия на ръководителя на ревизията, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК със ЗВР № 22221023003479-020-001 /12.06.2023 г., връчена по реда на чл.32 ДОПК на 13.07.2023 г., изменена със ЗИЗВР № 22221023003479-020-002/06.10.2023 г., издадени от Д. В. Плевненска на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията, оправомощена със заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. За материална и териториалната компетентност на органите по приходите е представената заповед на основание чл. 11, ал.3 от ЗНАП вр. с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.
РА е генериран като електронен документ, за което по преписката на диск са представени доказателства за наличие на квалифицирани ел. подписи на издателите му по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, валидни към датата на неговото издаване, които и не са оспорени.
Ето защо настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК.
В хода на обжалването не бяха установени твърдените от жалбоподателя допуснати нарушения на административно производствените правила. Извършените от ревизиращите органи процесуални действия са обективирани в изискуемата за това форма, като извършени в рамките на определения със ЗВР срок за извършване на ревизията. В посочения срок са приобщени и събраните в хода на други контролни производства доказателства. Като цяло, не се установяват съществени нарушения на процедурата по ДОПК при провеждане на ревизията, които обуславят извод за ограничаване правото на защита на ревизираното лице или да препятстват съдебния контрол за спазване на материалния закон при определяне на задълженията, включени в нейния обхват.
Настоящата инстанция намира за неоснователни направените от жалбоподателя възражения за изтекла погасителна давност по чл. 171, ал. 1 ДОПК, отношение на задълженията за ДДС и лихви за данъчни периоди от 01.12.2017 г. до 30.05.2018 г. Разпоредбата на чл. 171, ал. 1 ДОПК определя, че публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 1 ДОПК, давността спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. Данъчните периоди по ЗДДС са месечни, като дължимия /начислен/ за всеки период данък следва да се декларира до 14-то число на следващия месец и да се заплати в същия срок. Отнесено към настоящия случай, задълженията на ревизираното дружество за ДДС за данъчен период м. 12.2017 г. са декларирани през 2018 г., респективно е следвало да бъдат платени в срока предвиден в чл. 89 от ЗДДС или през същата година. Изхождайки от това, правилен е изводът на решаващия административен орган, че 5-годишният давностен срок, с който се погасяват публичните задължения по ЗДДС за данъчен период м. 12.2017 г. е започнал да тече на 01.01.2019 г. и е следвало да изтече на 31.12.2023 г. Този давностен срок е относим и към установяване на задълженията за ДДС на „АС ОПТИМУС“ ЕООД за периода от 01.01.2018 г. до 30.05.2018 г. Доколкото ЗВР № Р-22221023003479-020-001 е

издадена на 12.06.2023 г. и връчена на 13.07.2023 г., то посочените данъчни периоди правилно са включени в обхвата на ревизията, дори и да не бъде отчитан 58-дневният период, с който давностният срок е удължен съгласно Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., обнародван в бр. 28 на „Държавен вестник“ Ето защо, възражението на жалбоподателя и в тази част е неоснователно.
За да начислят допълнително ДДС в общ размер на 23 185.77 лв. по извършените от „АС ОПТИМУС“ ЕООД три броя продажби на недвижими имоти през ревизирания период, ревизиращите са се позовали на разпоредбата на чл. 79, ал. 2 ЗДДС. В хода на ревизията е установено, че ревизираното дружество е декларирало освободени продажби на недвижими имоти, находящи се в сграда на [улица], както следва: ателие № 3 и гараж № 4 на цена от 215 000.00 евро; ателие № 1 на цена 200 000.00 евро и ателие № 2 на цена от 262 000.00 лв. Осъществените продажби са изповядани с нотариални актове № 89/20.08.2021 г., № 9/29.06.2021 г. и № 134/28.05.2021 г. с продавач „АС ОПТИМУС“ ЕООД и купувачи - физически лица. Във връзка с изповяданите сделки са издадени съответни фактури - № 186/20.08.2021 г. по първата продажба, № 136/26.10.2020 г. и № 177/29.06.2021 г. по втората и № 168/28.05.2021 г. по третата продажби. Не се спори, че за сградата, в която се намират предметните на продажбите имоти, е издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация № 680/07.07.2014 г., респективно, че към датите на продажбите същите не са нови по смисъла на §1, т. 5, б. „б“ от ДР на ЗДДС. На основание чл. 45, ал. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 45, ал. 7 от ЗДДС, ревизираното дружество е избрало доставките да бъдат освободени от облагане с ДДС, поради което и в издадените фактури е посочена нулева ставка на данъка.
Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 2 ЗДДС регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена придобита или внесена от него стока, съответно изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за получена услуга, при извършване на последваща доставка на стоката или услугата, за която не е налице право на приспадане на данъчен кредит, дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Според ал. 3, т. 1 на цитираната разпоредба за стоки, които са дълготрайни активи, за целите на ал. 1 и 2 лицето дължи данък в размер, определен по формулата, визирана в буква „а“.
В случая спорът се свежда не до преценката дали предметните на продажбите недвижими имоти представляват стари или нови такива по смисъла на ЗДДС, а до това дали „АС ОПТИМУС“ ЕООД е приспаднало данъчен кредит за тяхното придобиване.
В хода на ревизията е установено, че процесните имоти са придобити от дружеството срещу учредено в полза на „ПРИМ БИЛД“ ООД, с ЕИК[ЕИК], право на строеж с нотариален акт за учредяване право на строеж № 145/24.08.2011 г. В тази връзка следва да се посочи, че при продажбата на имотите „АС ОПТИМУС“ ЕООД се е легитимирало като техен собственик именно с посочения нотариален акт за учредяване право на строеж и удостоверение за въвеждане в експлоатация № 680/07.07.2014 г. Установено е също, че във връзка с това придобиване „ПРИМ БИЛД“ ООД е издало на ревизираното дружество данъчна фактура № 1/24.08.2011 г. с данъчна основа - 949 324.70 лв. и начислен ДДС - 189 864.94 лв. В посочената фактура, като предмет на доставка са включени задължения по посочения нотариален акт, данъчната основа на СМР, местни данъци и нотариални такси. Установено е, че ревизираното дружество е осчетоводило въпросната фактура и е ползвало пълен данъчен кредит по нея.
Изхождайки от горното, изложените от жалбоподателя възражения във връзка с момента и начина на придобиване на процесните имоти са неоснователни. Според настоящата инстанция, издадената от поемателя на правото на строеж и изпълнител на СМР „ПРИМ БИЛД“ ООД

данъчна фактура №1/24.08.2011 г. е именно във връзка с изграждането и придобиването на процесните имоти. По делото не са ангажирани доказателства, които да сочат различна фактическа обстановка или постигането на други договорки между учредителя „АС ОПТИМУС“ ЕООД и строителя. Не са ангажирани и доказателства, от които да е видно, че към датата на изповядване на суперфицията и издаване на въпросната фактура, предметните на продажбите недвижими имоти са били изградени, дори и до степен „груб строеж“, за да могат да бъдат предмет на разпореждане като такива. Същевременно, жалбоподателят не е оспорил и не е ангажирал доказателства, които да опровергават твърдението на ревизиращите, че е осчетоводил издадената от строителя фактура, като е ползвал пълен данъчен кредит по нея, а оттам и за придобиването на процесните имоти. Не се спори, че ревизираното дружество е осчетоводило придобитите имоти в счетоводна сметка 203 „Сгради и конструкции“, както и че към 01.06.2021 г. е извършило преоценка на същите и те са заведени на по-висока стойност от първоначалната. Горните обстоятелства не се опровергават и от основното и допълнително заключения на вещото лице по допуснатата и изслушана по делото ССчЕ.

Съдът намира, че при установената фактическа обстановка, обстоятелствата свързани с промяната на инвестиционните намерения на поемателя на правото на строеж, са ирелевантни към предмета на спора и като такива не следва да бъдат обсъждани. В тази връзка неприложима е цитираната от жалбоподателя практика на СЕС.

Не намира аргумент и направеното от жалбоподателя възражение за това, че с извършената с РА корекция на дължимия данък по процесните доставки, ревизиращите е следвало да определят отделно дължимия ДДС за правото на строеж, доколкото били „налице две доставки – на съответния имот и на съответното му право на строеж“. Същото е в противоречие с принципа на акцесорност (акцесорността следва главното), именно - когато дадена сграда вече е построена и въведена в експлоатация с издаване на съответното удостоверение за това, правото на строеж за нея вече се счита за „реализирано“. При последваща продажба на конкретни обекти от нея (апартаменти, ателиета, гаражи и др.) правото на строеж не се продава като самостоятелно право за бъдещо строителство, а като обслужваща (акцесорна) част към самия обект. При самата продажба на готов обект, както е в настоящия случай, в крайната договорена цена е калкулирана и стойността на съответните на обекта ид. ч. от правото на строеж, независимо, че същите са описани отделно в нотариалния акт, респективно прехвърля се собствеността върху обекта заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху земята. От данъчна гледна точка, цялата сделка се третира като една обща доставка по смисъла на ЗДДС, като режимът на сградата определя режима на земята/правото на строеж. Данъчното третиране на правото на строеж изцяло следва данъчното третиране на главната вещ (апартамента). В съдебната практика е прието, че когато сградата е стара (изминали са повече от 5 години от разрешението за ползване), продажбата на апартамента е освободена доставка по чл. 45, ал. 3 от ЗДДС, съответно, прехвърлянето на идеалните части от правото на строеж към този апартамент също се превръща в освободена доставка (чл. 45, ал. 1 от ЗДДС) и обратното, ако се упражни правото на избор за облагане на основния обект (апартамента), цялата сделка става облагаема с 20% ДДС. В случая е приложим принципът на прилежащите права, като разпоредбата на чл. 45, ал. 3 ЗДДС изрично посочва, че доставката на сгради, които не са нови, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях (каквото е правото на строеж) или прилежащите терени, се третират по един и същ начин. При прилагането на единен данъчен режим, незаконосъобразно би било апартаментът да се продаде с начислен ДДС, а прилежащото към него право на строеж или земя да останат освободени от данък. Изложеното в пълна степен е относимо и към приложението на разпоредбата на чл. 79, ал. ЗДДС. При извършената по този ред корекция на дължимия данък,

нито за ревизираното лице, нито за ревизиращите, какъвто е настоящия случай, е налице законово задължение или предпоставка да разделят режима на облагане на продажбата на процесните недвижими имоти от този на прилежащите ид. части от правото на строеж върху земята.
Изхождайки от горното, настоящата инстанция намира, че органите по приходите правилно и обосновано са приложили разпоредбите на чл. 79, ал. 2 и ал. 3, т. 1. б. ,,а“ ЗДДС, като с РА са извършили корекция на дължимия от „АС ОПТИМУС“ ЕООД ДДС по извършените от него три броя продажби на недвижими имоти през ревизирания период. Жалбоподателят не е изложил възражения срещу начина по който е изчислен дължимия данък, чрез формулата посочена в чл. 79, ал. 3, т. 1. б. „а“ ЗДДС. Не са ангажирани и доказателства, които да оборват верността на направените от ревизиращите изчисления. В този смисъл правилно и обосновано с оспорения РА е определен и общия размер на начисления данък от 23 185.77 лв., ведно с дължимите лихви.
На жалбоподателя не е признато право на данъчен кредит по фактури за доставка на стоки материали по 8 фактури, издадени от „ВУДИ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с начислен ДДС в размер на 1 358.67 лв. и по 2 фактури, издадени от „ИВАЛИ 07“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с начислен ДДС в размер на 1 776,23 лв. или общо в размер на 3 134.90 лв. Развити са обширни съображения от органите по приходите за това, че всички, издадени от горепосочените дружества фактури с получател „АС ОПТИМУС“ ЕООД, се отнасят до доставки по смисъла на ЗДДС, които не са осъществени действително, които се споделят. От страна на ревизираното дружество „АС ОПТИМУС“ ЕООД са представени единствено процесните фактури, издадени от посочените доставчици и касови бележки за извършени плащания в брой за част от тях, без никакви други съпътстващи документи в подкрепа на реално осъществени доставки. Установено е, че доставчика „ВУДИ” ЕООД не е отразил издадените към ревизираното дружество фактури в дневниците си за продажби и не се задължил с размера на начисления данък. Тези обстоятелства не са оспорени, не са ангажирани и доказателства, които да ги опровергаят. Предприетите процесуални действия по извършване на насрещни проверки не са довели до по-различен резултат, доколкото „ВУДИ” ЕООД не е било открито на адрес и в отговор на връчено по реда на чл. 32 от ДОПК искане не е представило доказателства, а от страна на „ИВАЛИ 07“ ЕООД е представено единствено копие на една от процесиите фактури. Доставчиците не са осигурили достъп до счетоводствата си, както и информация за наличието и местонахождението на счетоводна документация. Правилно е установено, че няма и данни за кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците, за транспортирането на стоките. Касае се за ситуация, при която в предметните на доставките стоки въобще не се установява да са били в патримониума на доставчиците, не само към момента на сключване на договорите с тях, но и впоследствие. Наличието на предмета на доставка в патримониума на доставчика безспорно е относим факт, подлежащ на доказване в производствата по осъществяване на данъчно-осигурителен контрол, с оглед принципа в правото, че никой не може да прехвърли повече права, отколкото притежава. В тази връзка, органите по приходите са подходили обективно към установяване на това обстоятелство, като са извършили достатъчно и относими процесуални действия за събиране на всички релевантни доказателства за това и са обсъдили не само резултатите от извършените насрещни проверки на доставчиците на ревизираното лице, но и събраната чрез достъпните им източници информация. Ето защо, не може да бъде споделено твърдението на жалбоподателя, че мотивите им за отказ на признаване на право на данъчен кредит по процесните фактури са изведени при нарушение на административнопроизводствените правила. Напротив, за да достигнат до своите изводи, органите по приходите са обсъдили всички събрани в хода на ревизията доказателства, в това число и тези ангажирани от ревизираното лице. В констатациите на РА ревизиращите достатъчно подробно са се аргументирали защо приемат, че представените от ревизираното дружество

доказателства сами по себе си не могат да обосноват извод за реалност на спорните доставки. В тази връзка следва да се отбележи, че ревизираното лице не е отправяло искане за събиране на доказателства в хода на ревизията, по реда на чл. 37, ал. 1 ДОПК, не е представило или направило искане за събиране на такива и по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК с възражението срещу РД. В процесния случай органите по приходите са изследвали представените в хода на ревизията документи и в резултат на това са формирали обоснован извод за неуспешно доказване на реално извършени от издателите на фактурите доставки на стоки поради невъзможност за изпълнението им.
Наличието на издадени касови бележки за извършени плащания не опровергават горните изводи. Законодателят не е предвидил наличието на извършено плащане като условие за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, извън хипотезата на чл. 25, ал. 7 ЗДДС, а в случай, че е извършено такова по доставките, то следва да се обсъди наред с останалите доказателства във връзка с тяхната реалност. Още повече, че в настоящия случай, предвид липсата на информация относно счетоводното отразяване на доставките от страна на доставчиците, единствено от представените от ревизирания касови бележки, не се доказва действително извършено плащане към тях. Ето защо, още веднъж намират аргумент твърденията на ревизиращите, че е налице документално оформяне на данъчни доставки, зад които не стоят реални стопански операции, а целта е да се упражни право на данъчен кредит фиктивно.
Неправилно жалбоподателят се е позовал на практиката на Съда на Европейския съюз, изразена в цитираните от него решение от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 и решение по дело C-285/11. В т. 44 и т. 45 от последното изрично се подчертава, че само при установяване за реалното получаване на доставката на стоки тълкуването на членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112 изключва на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне ДДС за доставката на стоки заради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка. В този смисъл не е достатъчно притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС, а е необходимо стоките и услугите по облагаемата доставка да са реално получени, т. е. доставката да е реално осъществена. Това разбиране е споделено и в решението по дело C-152/02 на СЕО и в т. 49 от решението по дело C-285/09 на СЕС. Ето защо, не може да бъда споделена тезата на жалбоподателя, че във всички случаи отказът на данъчен кредит е обвързан с доказано участие на данъчнозадължено лице в измама с ДДС, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки. Доказването на реално осъществяване на доставка на стока или услуга не може да се счита за успешно само чрез очертаване на нейните икономическа рамка, място и роля в дейността на стопанския субект. Доставката, по смисъла на ЗДДС, е факт от обективната действителност, който има конкретни времеви и пространствени параметри и освен това се характеризира с място в икономическата дейност на субекта, който я ползва. От значение за признаване право на данъчен кредит е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е. да е прехвърлено правото на собственост върху стоките или да са извършени услугите.
Заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза не опровергава горните изводи. В тази връзка следва да се отбележи, че съдът кредитира като цяло съдебно-счетоводната експертиза, но изводите от същата не са били спорни като констатации в РА, досежно констатациите, касаещи признаване правото на данъчен кредит по доставките от „ВУДИ“ ЕООД и „ИВАЛИ 07“ ЕООД. Единственият относим извод на вещото лице е свързан счетоводно оформяне при жалбоподателя на доставките от „ИВАЛИ 07“ ЕООД. Аналогично с изводите на ревизиращите, същото е установило, че издадената от този доставчик фактура № [ЕГН]/28.11.2017 г. е отразена в дневника за покупки на „АС ОПТИМУС“ ЕООД с данъчна

основа - 4 424.35 лв. и ДДС - 884,87 лв., а е издадена с данъчна основа - 424.35 лв. и ДДС - 84.87 лв., а фактура № [ЕГН]/28.11.2017 г. е отразена в дневника за покупки на „АС ОПТИМУС“ ЕООД с данъчна основа – 4 456.78 лв. и ДДС - 891.36 лв., а е издадена с данъчна основа - 456.78 лв. и ДДС - 91.35 лв. Това заключение не оборва изводите за липса на реални доставки. Същото единствено потвърждава като правилни констатациите на ревизиращите относно размера на начисления от ревизираното лице и отказан с РА данъчен кредит по издадените от „ИВАЛИ 07“ ЕООД фактури.

В законодателството и в съдебната практика не са утвърдени абсолютни критерии, въз основа на които да се направи преценка и да се приеме за установено по несъмнен начин действителното осъществяване на дадена доставка. В настоящото съдебно производство, обаче доказателствената тежест относно опровергаване на констатациите, съдържащи се в ревизионния акт принадлежи на жалбоподателя. Още с определението за насрочване на делото съдът е указал доказателствената тежест на страните, като в тежест на жалбоподателя по спора е опровергаването на констатациите, съдържащи се в ревизионния акт, а именно той е лицето, което следваше да докаже реалността на осъществените доставки. Доколкото реалността на доставките остана напълно недоказана от негова страна, то съдът намира, че законосъобразно с РА и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 134.90 лв. по фактурите, издадени от посочените доставчици.

На жалбоподателя е отказан данъчен кредит в размер на 55 534.64 лв., на основание чл. 71 ЗДДС, по фактури, издадени от негови доставчици, в които данъкът, посочен на отделен ред, е по-малък от декларирания и упражнения данъчен кредит.

Настоящата инстанция изцяло споделя изводите на ревизиращите органи, потвърдени и от решаващия административен орган с неговото решение. Неоснователни са възраженията на ревизираното дружество „АС ОПТИМУС“ ЕООД за това, че установените задължения за данъци били погасени по давност, подробни аргументи за което са развити по-горе в решението. Обстоятелството, че в осчетоводените фактури данъкът е посочен на отделен ред и същите отговарят на изискванията на чл. 114 ЗДДС, по никакъв начин не опровергава установените в хода на ревизията несъответствия между стойностите на посочения в тях данък и стойностите, на които същият е отразен в отчетните регистри и справките-декларации по ЗДДС. Извършената с РА корекция и допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 55 534.64 лв. са правилно установени. В този смисъл е и основното заключение на изслушаната по делото ССчЕ. Нито една от извършените или получени по фактурите доставки не е оспорена от жалбоподателя като недействителна, не се сочат и не са установени и неправомерни действия на трети лица, довели до процесното разминаване. Като единствен аргумент ревизираното дружество посочва допусната при осчетоводяването техническа грешка, но същата не може да послужи като основание за упражняване на право на приспадане на данъчен в многократно по-голям размер от начисления в издадените му фактури данък.

Ето защо, съдът намира, че извършените от ревизиращия екип корекции за правилни и обосновани, поради което и РА следва да бъде потвърден като предвид отмяната му с решение № 1282/20.09.2024 г. в частта за данъчен период м.12/2021 г. следва да бъде коригиран размерът на установените задължения по ЗДДС, които възлизат общо на стойност 81 855,31 лева и лихвите, които възлизат в размер на 45 237,96 лева.

Жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в частта, с която се обжалва ревизионния акт за данъчен период м.12.2021 г., поради липса на правен интерес, тъй като с решение № 1282/20.09.2024 г. на директора на Д “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП за този период жалбата е оставена без разглеждане като недопустима.

С оглед изхода на делото, ответникът има право на разноски, предвид отхвърляне на жалбата. Съгласно чл.161, ал.1 ДОПК (редакция ДВ,бр. 17 от 2026 г.), на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). По чл.37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл.24 от НБПП по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв. Към датата на проведеното съдебно заседание по настоящото дело 09.06.2026 г. , в което е даден ход на устните състезания, измененията на чл. 161, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, обн. ДВ, бр. 17/2026 г. от 13.02.2026 г., са влезли в сила, с оглед на което при определяне на размера на дължимото юрисконсултско възнаграждение приложение намира Закона за правната помощ, а не Наредба 1/2004 г. Поради това жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 300.00 лв.
Воден от горното СЪДЪТ
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АС ОПТИМУС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Н., чрез адв. Н. А. от АК- [населено място], срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221023003479-091-001/14.06.2024 г., издаден от Д. В. Плевненска на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с решение № 1282/20.09.2024 г., издадено от директора на дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, с който за данъчни периоди от м.12.2017 г. до м.03.2019 г., м.05.2021 г., от м.06.2021 г. и до м.08.2021 г. са установени задължения по ЗДДС общо на стойност 81 855,31 лева в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит и лихви в размер на 45 237,96 лева.
ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата в частта, с която се обжалва ревизионния акт за данъчен период м.12.2021 г. като недопустима.
ОСЪЖДА „АС ОПТИМУС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Н. да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 153.39 евро (с левова равностойност 300 лв.) разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.